

Prečo pápež František predĺžil o rok Synodu o synodalite?

Mikuláš Hučko

14. novembra 2022 ✝ Cirkev ✝ Komentár

Pápež František sa rozhodol predĺžiť Synodu o synodalite do roku 2024, kedy bude mať pontifex 88 rokov. Zdá sa, že za týmto rozhodnutím môže byť nádej, že tým proces získa väčšiu váhu, keďže Svätý Otec a vedenie synody ho považujú za akési pokračovanie II. vatikánskeho koncilu. V skutočnosti však nevieme, prečo sa pápež rozhodol pre tento krok. V oficiálnom komuniké Svätý Otec uviedol, že cieľom zmeny je „*prispieť k pochopeniu synodality ako konštitutívneho rozmeru Cirkvi*“ a „*pomôcť všetkým prežívať ju ako bratia a sestry*“. Tieto tvrdenia v skutočnosti nič nevysvetľujú. Dozvedeli sme sa iba to, že podľa pápeža a vedenia synody musí celý proces trvať dlhšie.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

Vo väčšine diecéz na celom svete sa o synodálny proces však zaujímala iba radikálna menšina veriacich, často na úrovni jedného percenta celej katolíckej komunity, medzi ktorými najmä v západných krajinách sa značné množstvo dožadovalo hlbokšej protestantizácie Cirkvi.

Je dosť pravdepodobné, že pápež chce počkať, aby sa finále Synody o synodalite neuskutočnilo v tieni nemeckej Synodálnej cesty, ktorá by mala skončiť v roku 2023 a aby jedinou témou neboli závery, ktoré Nemci navrhovali. Taktiež za ten rok je nádej, že emócie opadnú a na stretnutí biskupov v októbri 2024 by už „nemecké“ témy neboli také dominantné a možno by sa ľahšie presadili, pretože by vyvolali menší odpor konzervatívcov a tradicionalistov.

Vedenie Synody o synodalite je však všetkými desiatimi za nemeckú Synodálnu cestu: generálny relátor synody a kľúčová osobnosť Františkovej cirkvi kardinál Jean-Claude Hollerich v týchto dňoch poskytol obšírny rozhovor pre *Osservatore Romano*. To, že luxemburský arcibiskup je za požehnanie homosexuálnych párov, už nie je pre nikoho novinka, ale že mal tú trúfalosť svoje predstavy propagovať aj v oficiálnom denníku Svätej stolice, to už nadobúda úplne inú kvalitu!

„*Viem, že som (s mojimi názormi) v dokonalej zhode s pápežom*“ – vyhlásil pred niekoľkými mesiacmi v krátkom improvizovanom rozhovore, akoby išlo skutočne o naliehavý problém Cirkvi napriek tomu, že

minimálne dvetisíc rokov je jednoznačne vyriešený a v Katechizme katolíckej Cirkvi jasne vysvetlený.

Nezhody medzi kardinálmi

Austrálsky kardinál George Pell ešte 15. marca 2022 listom vyzval Vatikán, aby odsúdil Hollericha (ale aj arcibiskupa Georga Bätzinga, predsedu Nemeckej biskupskej konferencie), za ich *„jednoznačné odmietnutie učenia katolíckej Cirkvi v sexuálnej etike“*. *„Nechápem, ako človek, ktorý hlása výslovnú herézu v oblasti sexuálnej morálky, môže byť relátorom, hlavným motorom synody!“* – pohoršoval sa a na vysvetlenie dodal: *„Nepochybné v synodálnom procese pôsobí zlý diabol, aby ho zvedol z cesty.“*

Požiadavky nemeckej Synodálnej cesty nie sú v žiadnom prípade proti srsti ani generálnemu sekretárovi Biskupskej synody kardinálovi Mariovi Grechovi, ktorý vyčítal krakovskému arcibiskupovi Stanisławovi Gądeckému dokonca aj to, že poslal bratské napomenutie nemeckým biskupom a nemeckej Synodálnej ceste kvôli ich odklonu od evanjelia!

Kardinál Grech taktiež tvrdil, že najsprávnejšie otázky, ako je pristupovanie k Eucharistii rozvedených a civilne zosobášených, požehnávanie párov rovnakého pohlavia a pod., o ktorých sa diskutuje v rámci príprav na synodálne zasadnutie, vraj *„netreba chápať iba z hľadiska doktríny, ale z hľadiska neustáleho stretávania Boha s ľuďmi“*.

Tieto úvahy však tvrdo a nekompromisne odmietol kardinál Gerhard Müller, bývalý prefekt Kongregácie pre náuku viery, v rozhovore, ktorý poskytol televíznej stanici ETWN:

„Grechove vyjadrenia sú hermeneutikou starého kultúrneho protestantizmu a modernizmu, podľa ktorej individuálna skúsenosť má rovnakú úroveň ako objektívne Božie Zjavenie,“ povedal kardinál Müller a pokračoval: *„Určite všetci, ktorí chcú zničiť katolícku Cirkev, sa veľmi tešia z takýchto vyhlásení, ktoré sú v absolútnom protiklade s katolíckou doktrínou... Máme predsa Božie zjavenie v Ježišovi Kristovi, ktoré je definitívne uzavreté a ukončené. ... Je úplne jasné, že Ježiš hovoril o nerozlučiteľnosti manželstva. Azda je kardinál Grech inteligentnejší ako Ježiš Kristus? Kde berie svoju autoritu relativizovať, vyvracať Boha?“*

Kardinál Müller v rozhovore varoval, že katolícka Cirkev čelí nepriateľskému prevzatiu ľuďmi, ktorí *„veria, že doktrína je ako program politickej strany“*, ktorý možno zmeniť hlasovaním a že *„ak by sa im to podarilo, bude to koniec katolíckej Cirkvi“*. A poznamenal: *„Snívajú o inej Cirkvi, ktorá nemá nič spoločné s katolíckou vierou (...) a chcú tento proces zneužiť na posun katolíckej Cirkvi – nielen iným smerom, ale k jej zničeniu.“*

Na otázku, prečo to pápež dovoľuje, purpurát odpovedal: *„To je ťažká otázka. Neviem to pochopiť. Musím to povedať otvorene, pretože v zmysle Vatikánskeho koncilu a tiež z dejín katolíckej teológie, musí garantovať pravdu evanjelia a jednotu všetkých biskupov a v Cirkvi zjavenej pravdy.“*

Jedna vec je jasná: nespočetné množstvo veriacich katolíkov verí tomu, čomu verí kardinál Müller: Synoda o synodalite je vedená tak, aby rozvrátila a skreslila morálne učenie Cirkvi, keď do vedúcich funkcií významných synodálnych predstaviteľov boli vymenovaní kardináli a biskupi priveľmi priateľskí k ideám LGBT! Akoby homosexuálna loby cítila, že definitívne víťazstvo, ktorým chce zvrátiť učenie Cirkvi o láske a

sexualite, je blízko a snaží sa zasadiť posledný úder.

Už teraz vidno, že Synoda o synodalite prehľbuje rozdelenie a polarizáciu, keď sa zdá, že loď stráca kormidlo a na palube sa rozpútava boj pripomínajúci obsah posolstiev z japonskej Akity o tom, že „*kardináli pôjdu proti kardinálom*“.

K čomu povedie snaha prispôbiť Cirkev modernému svetu?

Niet pochyb, že snaha prispôbiť Cirkev modernému svetu nezíska nijakých Kristových nasledovníkov, ale povedie k ešte väčšiemu odlivu veriacich. Ľudia dnes majú na výber medzi nepreberným množstvom ponúk, názorov a filozofií života. To, čo nikde inde nezískajú, je Pravda, ktorú môže nám všetkým ponúknuť iba katolícka Cirkev. Predstava, že túto Pravdu možno na požiadanie zmeniť, aby sa vyhovelo tým, ktorí aj tak nikdy nebudú spokojní, je absurdná.

Netreba zabudnúť, že aj predchádzajúce Františkove synody, napriek ich obmedzenému rozsahu, boli vo viacerých aspektoch hlboko revolučné. Synody o rodine v rokoch 2014 a 2015 pomohli zaviesť do Cirkvi nové chápanie svedomia, čo viedlo k prelomovým zmenám v otázkach rozvedených v nových vzťahoch, homosexuálov i protestantov. Ako je známe, tieto synody boli vopred pripravené: pápež predpokladal, že ich výsledkom bude prijatie návrhu kardinála Waltera Kaspera na „nové chápanie“ milosrdenstva. Amazonská synoda 2019, lokálne obmedzená, zasa viedla k zavedeniu nových služieb pre laikov v celej Cirkvi. Viac sa jej nepodarilo kvôli bezprecedentnému protestu Benedikta XVI. vyjadrenému formou knihy vydanej spolu s kardinálom Robertom Sarahom.

Podľa Stefana Fontanu skutočným dôvodom pre Františkovo rozhodnutie predĺžiť Synodu o synodalite do roku 2024 je transformácia synody z udalosti na proces: „*Synoda nie je udalosť, ale proces*.“ V tejto krátkej vete je obsiahnutá revolučnosť synodality, a ak sme doteraz vyjadrovali viaceré výhrady k prebiehajúcemu procesu, tento nový krok obavy a znepokojenie ešte zvyšuje.

Pred čím varovala Panna Mária

Synodu biskupov zriadil Pavol VI. v roku 1965, aby dal výraz kolegialite, ktorú vyzdvihol II. vatikánsky koncil. Synody však nikdy nemali rozhodujúci charakter, vždy iba konzultačný. Synodálni biskupi sa zišli, aby uvažovali o nejakom probléme Cirkvi, aby potom vyjadrili svoje závery zhrnuté v záverečnom dokumente, ktorý bol odovzdaný do rúk pápeža. Ten potom napísal posynodálnu apoštolskú exhortáciu, ktorá už mala magisteriálnu hodnotu. Po zverejnení exhortácie sa na samotnú synodálnu prácu a závery zabudlo alebo boli ponechané na prácu historikov.

S pápežom Františkom sa veci začali meniť a do popredia začala postupne vystupovať autorita samotnej synody. Veľkú novinku opäť predstavovala synoda o rodine v rokoch 2014 – 2015. Na druhej strane, už od *Evangelii gaudium* František hovorí o doktrínálnej decentralizácii a tvrdí, že nie o všetkých otázkach takéhoto rozsahu by sa malo rozhodovať na najvyššej úrovni.

Nová synodalita preto podľa tejto logiky potrebuje novú synodu, synodu permanentnú so schopnosťou rozhodovať, synodu, ktorá by bola vždy otvorená, pretože nová synodalita by ustavične prebiehala a svoje závery by už nevkladala do rúk pápeža. Inými slovami, synodu, ktorá by sa trvalo stavala „vedľa pápeža“, a nie „pod pápeža“.

Čas ukáže – v skutočnosti to ukáže v Ríme pri vyvrcholení Synody o synodalite, ktorá bola nedávno predĺžená do jesene 2024 –, či závery na konci celosvetovej synody budú ďalšou infiltráciou, pred ktorou Panna Mária varovala – možno tou najzávažnejšou.

Portál Christianitas.sk odporúča:

Taliansky historik a profesor, Roberto de Mattei prináša v knihe **Druhý vatikánsky koncil. Doposiaľ nenapísané dejiny** (slov. vydanie – Nadácia Slovakia Christiana), ucelený pohľad na udalosť, ktorá zásadným spôsobom ovplyvnila život v katolíckej Cirkvi v druhej polovici 20. storočia a nemalou mierou naň vplýva i dnes.

Záujemcovia si môžu túto vysokohodnotnú knihu objednať na adrese:

<https://www.christianashop.sk/druhy-vatikansky-koncil-doposial-nenapisane-dejiny/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/preco-papez-frantisek-predlzil-o-rok-synodu-o-synodalite/>